

Första söndagen i fastan - år A

Ingångsantifon (jfr Ps 91:15-16)

När han åkallar mig, skall jag svara honom. Jag är med honom i nöden. Jag skall rädda honom och låta honom bli ärad. Jag skall mätta honom med långt liv och låta honom se min frälsning.

Inledning

Vid tröskeln till den fyrtio dagar långa förberedelsen inför påsken betraktar vi Jesus, som genom sitt eget exempel helgade fastans tid och upptog kampen mot satan. Han leder oss i vår tro och leder oss fram till den eviga påsken. När vi nu påbörjar firandet av denna eukaristi, bekänner vi inför Herren våra synder och att vi upprepade gånger har gett efter för det jordiska livets svagheter och otaliga frestelser. Vi ber att han skall rena våra hjärtan. På detta sätt kan vi värdigt delta i åminnelsen av vår Herres lidande, död och Uppståndelse.

HERRE - Människosonen, du frestades och underkastade dig den mänskliga svagheten, för att befria oss från syndens slaveri. Herre, förbarma dig.

KRISTUS - Den nye Adam, din lydnad bringar alla människor frälsning. Kristus, förbarma dig.

HERRE - Vägvisare och vägen till Fadern, du stärker oss i tron, för att vi inte skall falla för frestelser. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Allsmäktige Gud, låt oss under fastans fyrtio dagar alltmer tränga in i kunskapen om Kristus, din hemlighet, och helgas genom kraften i hans lidande och seger. Genom honom, Jesus Kristus...

Första läsningen - 1 Mos 2:7-9; 3:1-7 (Syndafallet)

Läsning ur första Moseboken.

Herren Gud formade människan av jord från marken och blåste in liv genom hennes näsborrar, så att hon blev en levande varelse. Och Herren Gud planterade en trädgård österut, i Eden, och satte där människan som han hade format. Herren Gud lät alla slags träd växa upp ur marken, sådana som var ljuvliga att se på och goda att äta av. Mitt i trädgården stod livets träd och trädet som ger kunskap om gott och ont.

Men ormen var listigast av alla vilda djur som Herren Gud hade gjort. Den frågade kvinnan: »Har Gud verkligen sagt att ni inte får äta av något träd i trädgården?» Kvinnan svarade: »Vi får äta frukt från träden, men om frukten från trädet mitt i trädgården har Gud sagt: Ät den inte och rör den inte! Gör ni det kommer ni att dö.« Ormen sade: »Ni kommer visst inte att dö. Men Gud vet att den dag ni äter av frukten öppnas era ögon, och ni blir som gudar med kunskap om gott och ont.« Kvinnan såg att trädet var gott att äta av: det var en fröjd för ögat och ett härligt träd, eftersom det skänkte vishet. Och hon tog av frukten och åt. Hon gav också till sin man, som var med henne, och han åt. Då öppnades deras ögon, och de såg

att de var nakna. Och de fäste ihop fikonlöv och band dem kring höfterna.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm - Ps 51:3-6a, 12-14, 17

R. Var mig nådig, o Gud (640)

Gud, var mig nådig i din gódhet, *
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min míssgärning, *
och rena mig från min synd.

Ty jag känner mina synder, *
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat *
och gjort vad ont är i dina ögon.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, *
och ge mig på nytt en frimodig ánde.
Förkasta mig inte från ditt ánsikte, *
och ta inte din heliga ande ifrån mig.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning, *
och uppehåll mig med villighetens ánde.
Herre, öppna mina läppar, *
så att min mun kan förkunna ditt lóv.

Andra läsningen - Rom 5:12-19 (Genom en enda människa kom synden in i världen)

Läsning ur Paulus brev till Romarna.
Genom en enda människa kom synden in i världen,
och genom synden döden, och så nådde döden alla

människor därför att de alla syndade. Redan före lagen fanns alltså synd i världen, men synd räknas inte där det inte finns någon lag. Ändå härskade döden från Adam till Mose också över dem som inte gjort sig skyldiga till en överträdelse som Adams. Och Adam motsvarar honom som skulle komma, men överträdelsen kan inte jämföras med nåden. Om alla dog genom en endas överträdelse, så har nu alla fått del av Guds överflödande nåd, nådegåvan som bestod i en enda människa, Jesus Kristus. Och följderna av en enda mans synd kan inte jämföras med denna gåva. Ty domen följde på vad han ensam hade gjort och blev fällande, men nåden följde på mångas överträdelser och innebar ett frikännande. Om en enda mans överträdelse betydde att döden fick herravälde genom denne ende, så skall nu i stället de som blir rättfärdiga genom nådens överflödande rika gåva leva och få herravälde tack vare en enda, Jesus Kristus. Alltså: liksom en endas överträdelse ledde till fällande dom för alla människor, så har också en endas rättfärdiga gärning lett till frikännande och liv för alla människor. Liksom en enda människas olydnad gjorde alla till syndare, så skall en endas lydnad göra alla rättfärdiga. Så lyder Herrens ord.

Lovsång

Människan skall inte leva bara av bröd
utan av varje ord som utgår ur Guds mun

Evangelium - Matt 4:1-11 (Jesus fastar och frestas i öknen)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Matteus.

Vid den tiden fördes Jesus av Anden ut i öknen för att sättas på prov av djävulen. När han hade fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter blev han till slut hungrig. Då kom frestaren och sade till honom: »Om du är Guds son, så befall att de här stenarna blir bröd.« Jesus svarade: »Det står skrivet: *Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun.*«

Sedan tog djävulen honom med sig till den heliga staden och ställde honom högst uppe på tempelmuren och sade: »Om du är Guds son, så kasta dig ner. Det står ju skrivet: *Han skall befalla sina änglar och de skall bära dig på sina händer så att du inte stöter foten mot någon sten.*« Jesus sade till honom: »Det står också skrivet: *Du skall inte sätta Herren, din Gud, på prov.*«

Nu tog djävulen honom med sig upp på ett mycket högt berg och visade honom alla riken i världen och deras härlighet och sade: »Allt detta skall jag ge dig om du faller ner och tillber mig.« Då sade Jesus till honom: »Gå din väg, Satan. Det står ju skrivet: *Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka.*« Då lät djävulen honom vara, och änglar kom fram och betjänade honom. Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Vi är alla syndare som behöver Guds barmhärtighet. Övertygade om att Kristus för vår talan i himlen, vänder vi oss nu i ödmjukhet till Gud och ber.

1. För den heliga kyrkan, att Guds ord som hon förkunnar blir alla till ett försvar i kampen mot ondskans makter, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För kristna som lever i länder, där man måste kämpa för sin tro, att de kan övervinna alla svårigheter, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För dem som fastnat i mångårigt drogberoende, att Gud under den heliga fastetiden skänker dem omvändelsens nåd, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För alla sjuka, handikappade och ensamma, att de i den kristna tron finner hopp, räddning och stöd, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För oss som samlats här, att vi, styrkta genom Guds ord och den heliga Mässan, må ära och tjäna honom, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Herre, du förkastar inte våra böner utan kommer oss alltid till hjälp. Hör oss och skänk oss din nåd. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, helga våra gåvor, när vi nu går in i denna heliga fasta, och gör vår handling till ett med Kristi offer, som här blir närvarande. Genom honom, Jesus, Kristus, vår Herre.

Prefation om Jesu frestelse

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi tackar och lovar dig alltid och överallt, helige Fader, allsmäktige, evige Gud, genom Jesus Kristus, vår Herre.

Ty när han under fyrtio dagar fastade i öknen helgade han denna fastetid, och när han besegrade Frestaren lärde han oss att övervinna synden, så att vi kan hålla högtid i renhet och sanning och en gång fira evig påsk i ditt rike.

Därför vill vi, med änglarna och alla dina heliga, med hela den himmelska härskaran, förkunna din ära, tillbedja dig och sjunga:

Kommunionantifon (Matt 4:4)

Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Bön efter kommunionen

Herre, du har givit oss brödet från himlen till näring för tron, hoppet och kärleken. Låt oss alltid hungra efter detta levande och sanna bröd och leva av varje ord ur din mun. Genom Jesus Kristus, vår Herre.